

A gonosz kartográfiája

KÖNYVKRITIKA - AZ ÉS KÖNYVE - LXI. évfolyam, 7. szám, 2017. február 17.

Az ÉS könyve februárban - *Roberto Bolaño: 2666. Fordította Kutasy Mercédesz. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2016, 827 oldal, 5999Ft*

Az életművet lezáró nagyregényben a maga legkiérleltebb teljességében mutatkozik meg a jellegzetes bolañoi próza. Ebből a szempontból a 2666 olyan totális mű, melyben ott csillog sötétben az egész életmű számtalan üvegszilánkja. Mintha a szerző számot vetett volna legsajátabb prózavilágával, és egy totális műalkotásban szintetizálta volna korábbi szövegeinek szinte minden jellemzőjét és meghatározó motívumát, a metairodalmi játékoktól kezdve a referencialitás és a fikcionalitás szétszalazhatatlan egymásba tükrözésén keresztül egészen a krimiműfaj kliséinek kiaknázásáig. Nem csoda - és erre a könyv kiváló hazai recenzensei, Rostás Eni (Könyvesblog) és Zelei Dávid (Magyar Narancs) is felhívják a figyelmet-, hiszen a regény a halál kapujából íródott. Bolaño úgy kezdett el dolgozni utolsó könyvén, hogy tudatában volt: halálos betegsége akár meg is akadályozhatja a kézirat véglegesítését. A szerző és a kultúra utolsó pillanatainak perspektívái (ne feledkezzünk meg a mű keletkezésének idején uralkodó kultúrpanikról, az ezredforduló globális paranoiájáról, világvége-rettegéséről!) így mintha egymásra lennének montázsolva egy apokaliptikus vízióban, mely tulajdonképpen a bolañoi szövegvilág elsodró erejű kiteljesedését és összefoglalását jelenti.